

Quietud

M. ANTÒNIA SALVÀ

Ombra de pinar dorment,
amb sol filtrat de migdia.
No corre un alè de vent,
que també s'ensopiria.

De sobte, amb lleu frissament,
una branca s'estremia...
Era un aucell que hi venia?
Era el sospir d'un absent?...

SALVÀ, M. Antònia (1926): *Espigues en flor*. Barcelona: Altés.